

stjellige Love, og det er jo meget naturligt, at gjenem en saadan Lov have alle de kommunale Myndigheder den fornødne Be-myndigelse til at beskæftige sig med Sagen, enten man saa har stillet dem mere eller mindre frit i deres Skjøn. Jeg tror, at det er en rigtig Forstaaelse deraf, og jeg skal ikke blive træet af at hævde, at der er Høj over Høj, og den ærede Indenrigsminister har jo ogsaa fuldt ud anerkjendt dette. Den ærede Indenrigsminister er den eneste af Talerne mod mig i Dag, der fuldt ud har hævdet Rigsdagens fulde Ret til at undersøge samtlige Forhold og kritisere dem og ogsaa tage Hensyn til, hvorledes Kommunerne have stillet sig i Forhold til deres Evne. Naar den ærede Minister henvisste til sine Uttringer forleden Dag angaaende Betænkkelighederne ved, at de magre Hedeegne have tegnet sig for saa store Tilskud, saa takker jeg ham for denne Side af hans Betænkkeligheder. Naar han til dette rigtige A vilde sige som B: men selvfølgelig, da det er i Landets og Egnens store Interesser, at de forsynes med Jernbaner, mulig efter et lettere System og med indskrænket Fart, bør Statskassen her træde til og hjælpe saa meget rigeligere, som deres Evne er ringere, saa havde jeg været fuldstændig enig med ham.

Indenrigsministeren (Singerlev):

Ja, jeg har saamænd ventet paa Statskassen under denne Forhandling, og endelig kom den da fra det ærede Medlem. Det er ikke sjældent ærede Medlemmers Vel. Naar der intet Andet er, saa har man Statskassen, saa tager man af den. Jeg tror ikke, det vil gaa saa let, som det ærede Medlem tror, at lade Statskassen anlægge Jernbaner, som der ikke er fjerneste Udbygt til kunne betale deres Drift, og som gaa i skjæve Vinter, i Vinier, som Administrationen aldrig kan ventes at ville godkjende. Jeg for mit Bedkommende vil da ikke være med dertil. Det kan være, at jeg før udtalte en lidt skarpere Forstaaelse af det ærede Medlems Udtalelse om hans Forhold til det kommunale Selvsyire, end det ærede Medlem onsker; men det ærede Medlem begyndte jo dog sine Udtalelser med at sige, at det, det kom an paa, var hvem der var Bælgere, og sagde saa omtrent som saa: Jeg synes nu ikke om dem, der nu ere Bælgere, men kan jeg faae de Bælgere, jeg vil have, saa er det noget ganske Andet, saa anerkjender jeg dem. Det kan maaffes siges med en lidt anden Udtryksmaade, men Faktum er dog, at det ærede Medlem forbeholdt sig en Slags Overdommermyndighed til at bedømme Kommunalbestyrelserne og de

øverordnede Myndigheder og gjorde sin Dom afhængig af, hvem der har Valgret i Kommunen. At det ærede Medlem ikke sætter de nudærende Kommuner og deres Raad ret høit, fik man en meget skarp Bekræftelse paa ved, hvad det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem fortalte nemlig ogsaa, at, naar en Grosserer og en Godseier slaar sig sammen om et Jernbaneanlæg, kunne de løbe med alle Kommunerne i et Amt. Det er virkelig ingen videre fin Kompliment til Amts- og Kommuneraadene. Jeg troede ikke, de stod saa daarligt og saa uselvstændigt i deres Beslutninger, at et Par Mænd selv med Indflydelse og Penge saaledes kunde løbe med dem udenvidere, men det er jo det ærede Medlems Anskuelse; selvfølgelig ikke min.

Talber: Vi have jo oftere gjort den Erfaring, at de Byer og Egne, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) særlig har taget sig af i Jernbanespørgsmaal, ikke have været vel tjente med hans Virksomhed for dem. Saaledes er det gaaet nærværende Egn. Han har jo tidligere taget sig meget varmt af Veile og Egnen mellem Uldum og Gibe; og særlig Gibeegnen har han i højeste Grad taget sig af. Men har Gibeegnen faaet nogen Jernbane derved? Nei, jeg tror ikke, den har faaet det. For et Par Aar siden faae vi ligeledes det ærede Medlem tage sig med levende Interesse af de lokale Jernbaner paa Sjælland. Der var mange Byer og Egne paa Sjælland, som han vilde staffe Jernbaner. Jeg tror endogsaa, at han vilde gjøre Hillerød til Krydspunktet for 5—6 Straalebaner og Næstved ligesaa. Men har nogle af dem faaet Jernbaner eller kunne de sige, at deres Udfigter til at faae det ere blevne større ved det ærede Medlems Virksomhed? Jeg tror egentlig ikke, at det ærede Medlems Virksomhed for disse Byer, for Veile, Hillerød og Næstved, alle de mangfoldige Byer og Egne, han tager sig af, og nu atter for Hedebanen, som han talte med saa megen Interesse for, har ført til andet end at disse Egne ikke have faaet nogen Bane og de Egne, som kunde have faaet Bane, de faae det ikke. Det er det Ærste, som det ærede Medlem har udrettet, og det har maaffes ogsaa været hans Hensigt, det veed jeg ikke, thi man kan tiltræde en Ting ad meget forskellige Veie, man kan arbejde for det, man tilstræber, og man kan virke imod en Ting ved, at man lader den soulme op til en saadan Elefant, at Enhver bliver bange for den, og det sker, naar man knytter mangfoldige